

עמ"י 9425/06/15 - מדינת ישראל נגד עלי שיך אלעיד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

04 יוני 2015

עמ"י 9425-06-15 מדינת ישראל נ' שיך אלעיד(עציר)

לפני כבוד השופט יורם צלקובניק
העוררת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: עלי שיך אלעיד

בשם העוררת פקד עשור

המשיב וב"כ ענ"ד אלעד רן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני ערר כנגד החלטת בית משפט קמא, מיום 3.6.15, לשחרר את המשיב בתנאים של מעצר בית מלא, חתימה על ערבויות, הפקדת מזומן בסך 1,500 ₪, אי יצירת קשר עם מעורבים בחקירה, וחובת התייצבות לחקירה, ככל שידרש. תוקף התנאים עד יום 7.6.15.

מדובר בחשד לביצוע פריצה לרכב, וגניבת סכומי כסף נכבדים וכן רכוש נוסף. החשד כנגד המשיב מתבסס על הקלטה בסרט אבטחה במקום שבו בוצעה הפריצה, ועל טענתה של המתלוננת שברכבה בוצע הפריצה, כי היא מזהה לכאורה את המשיב ופריט מבגדיו; הובהר כי המשיב נושא בעונש של מאסר בעבודות שירות, במקום שבו בוצעה הפריצה.

בית משפט קמא בחן את סרט האבטחה, וציין כי על פי התרשמות "אין אפשרות לבצע זיהוי ודאי ואף לא זיהוי רחוק מוודאות", ומשכך, מדובר בחשד מינורי במיוחד. אציין כי במסגרת הודעת הערר, לא חלק ב"כ העוררת על קביעה זו, הגם שציין כי אין דומה התרשמותה של המתלוננת המכירה את המשיב ממקום העבודה מזה זמן, לבין התרשמותו של בית המשפט, על יסוד בחינת דיסק ההקלטה, לראשונה במעמד הדיון.

בחנתי את פעולות החקירה הנדרשות בתיק, וצוין לפני כי החוקרים ממתנים לקבלת תוצאות ט.א שהועתקו מהרכב. עוד בחנתי פעולת חקירה נוספת הנדרשת, כפי שהפנה אליה ב"כ העוררת, על יסוד הודעתה של המתלוננת בחקירה.

לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא, נוכח הבעייתיות המובנית ביכולת הזיהוי על פי דיסק האבטחה,

וכאשר ממילא אין בכוחו של הזיהוי שבוצע על ידי המתלוננת, כדי להוות ראיה ממשית גם אם המתלוננת משוכנעת בינה לבין עצמה, כי זיהתה את המשיב בדיסק האבטחה.

באשר לפעולות החקירה האחרות, ובכללן קבלת תוצאת טביעת האצבעות, הרי שניתן להשלימן גם בלא שהמשיב יהיה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח, וכאמור, כל זאת נאמר בהינתן בעייתיותה של הראייה שהיא שהובילה למעצרו של המשיב.

בשולי ההחלטה אציין כי הודעת הערר הוגשה לשולחני בשעה 11.00 היום ונציג העוררת ציין כי הוגשה בשעה 10:15 למזכירות בית המשפט; בית המשפט קמא הורה בהחלטתו מאתמול על עיכוב שחרור עד היום בשעה 11:00 ולא קיבלתי כל טעם ממשי מב"כ העוררת, מדוע הוגש הערר רק סמוך לסיום שעת העיכוב, ובאופן שעניינו של המשיב מתברר רק בשעה זו, כשעה לאחר שהיה אמור להיות משוחרר ממעצרו. בנסיבות אלה קיים טעם לטרונייתו של ב"כ המשיב על קיום הדיון רק עתה.

כאמור, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ז סיוון תשע"ה, 04/06/2015 במעמד הנוכחים.

יורם צלקובניק , שופט